

Selv om den klassiske treaktsstruktur er kendetegnende for både fortællingen og det ideelle terapeutiske forløb, betyder det ikke, at filmen handler om mennesker, der beslutter at gå i terapi. Men filmen viser en virkelighed, der i komprimeret form har mange lighedspunkter med et terapeutisk forløb. Fordi historien ligesom terapeuten konsekvent fokuserer på det mønster, vi har så svært ved at få øje på i dagligdagen. Og fordi historien viser, hvad der sker, når mønstret brydes, når de rette ydre omstændigheder tvinger et menneske til at komme videre med sit liv.

(Modellen er en udbygget version af den såkaldte berettermodel. Den er lånt fra Trine Breums Film – *fortælling og forførelse 2*, Forlaget Frydenland).